

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Csp/83/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819204538
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819204538.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanému: I. B. M., M.. XX.XX.XXXX, Q. M. W. XXX, zast.: JAKUBIS & PARTNERS s. r. o., so sídlom Zámocká 36, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 990 365 o zaplatenie sumy 14.501,86 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd konanie o zaplatenie sumy 58,04 eur z a s t a v u j e.

Do zvyšku žaloby súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 14.501,86 eur spolu s dlžnými úrokmi z istiny vo výške 7.165,61 eur, zmluvným úrokom vo výške 18,90 % ročne zo sumy 14.501,86 eur od 31.05.2019 do zaplatenia, zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 14.501,86 eur od 31.05.2019 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 06.08.2018 medzi zmluvnými stranami U. Q., J..P.. so sídlom R. M. X, XXX XX Q., I.: XX XXX XXX ako postupcom (ďalej aj ak „Postupca“) a R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297 ako postupníkom (ďalej aj ako „postupník“ alebo „žalobca“), bola pohľadávka postupcu vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 0640535785 (ďalej aj „zmluva“) postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli okrem iného obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj „OP SÚ“), všeobecné obchodné podmienky žalobcu (ďalej aj „VOP“) a sadzobník poplatkov žalobcu (ďalej aj „Sadzobník“). Žalovaný svojím podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 1.000 eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov (všetky tieto peňažné plnenia ďalej spolu aj „úver“). Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, postupca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) v spojení s §53 ods. 9 OZ vyhlásil dňa 14.11.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný časť dlžnej sumy z úveru zaplatil. Poslednú čiastkovú úhradu úveru žalovaný vykonal dňa 10.08.2018. Od tohto dňa však žalovaný žiadnu ďalšiu úhradu úveru nevykonal.

2. Žalobca k žalobe doložil Obchodné podmienky pre úver - lepšiasplátka, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov platnosť od 01.02.2014, aktuálny stav úveru ku dňu 28.09.2018,

upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.10.2016, zo úvere - lepšiasplátka zo dňa 13.05.2014, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.11.2016, zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018.

X. U. Q., J.P. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 6.8.2018 zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018, pričom v prílohe č. 1 k tejto zmluve je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom zmluvy. Na základe uvedenej zmluvy došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - U. Q., J.P. na postupníka - žalobcu.

4. Pre pojednáváním na výzvu súdu žalobca podrobnejšie špecifikoval uplatňovanú pohľadávku. Uviedol, že dňa 13.05.2014 bola medzi U. Q., J.P. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere č. 0640535785 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 15.000,00 eur (ďalej len „istina“). Žalovaný sa zaviazal vrátiť veriteľovi svoj dlh prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 293,24 eur vždy k 15. dňu v mesiaci. Dátum prvej splátky bol nastavený na 15.06.2014. Žalovaný v období od poskytnutia úveru vykonal úhrady vo výške 9.586,81 eur, z ktorých bolo na poplatky zaúčtovaných 440,47 eur, na úroky (úrok z omeškania a zmluvný úrok) 8 648,20 eur a na istinu 498,14 eur. Z uvedeného vyplýva výpočet žalovanej istiny ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 15.000,00 eur a započítanými úhradami na istinu 498,14 eur, t. j. 14.501,86 eur. Všetky tieto úhrady vykonané žalovaným boli v plnej miere zohľadnené pri podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu. V predložennom dokumente aktuálny stav úveru je v časti „výška úveru“; „vyčerpané“ uvedená suma 15.000,00 eur, z čoho vyplýva, že žalovanému bolo poskytnutých 15.000,00 eur a tie aj reálne vyčerpal. Žalovaný po podaní žaloby nevykonal platby na úhradu dlžnej sumy. Vyčíslené úroky spolu 15.755,77eur pozostávajú zo zmluvných úrokov z istiny 13.898,19 eur a úroku z omeškania vo výške 1.857,58 eur. Z úhrady žalovaného bola započítaná na úroky suma 8.648,20 eur, z toho neuhradené úroky: 7.107,57 eur a z toho neuhradené úroky uplatnené v žalobe: 7.165,61 eur. Žalobcovi opätovným prepočtom vznikol rozdiel v položke žalovaných dlžných úrokov z istiny vo výške 58,04 eur, a žalobca preto zobral žalobu čiastočne späť v časti 58,04 eur ako dlžných úrokov z istiny.

5. Právny zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca v žalobe uvádza, že listom zo dňa 18.10.2016 upozornil žalovaného na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti (ďalej len „upozornenie“), a následne dňa 14.11.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru (ďalej len „vyhlásenie MS“). Zo žaloby však nevyplýva preukázanie doručenia upozornenia, ani preukázanie doručenia vyhlásenia MS. Následkom je postupovanie živého úveru, čo je v zmysle ustálenej judikatúry zakázané (napr. Rozsudok KS BA č.k. 6Co/203/2015 a iné). Preto žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V ďalšom vyjadrení uviedol, že pre platnosť postúpenia postupca musí splniť podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.. Postupca v súdnom konaní je povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie a to, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Žalobca tak nedokázal, že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanému uplatňovať pred súdom. V predmetnom konaní žalobca predložil dokument označený ako upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.10.2016. Žalovaný uvádza, že tento dokument sa považuje za výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalobca ďalej v konaní predložil dokument označený ako výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.11.2016. Tento dokument sa považuje za oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný má zato, že žalobca nepredložil relevantný dôkaz o existencii resp. zaslaní výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Popiera, že mu bola zo strany právneho predchodcu žalobcu doručená výzva podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Nepredložením tohto dôkazu sa žalobca dostal do dôkaznej núdze a z toho dôvodu nie je v tomto konaní aktívne vecne legitimovaný.

6. Žalobca v replike uviedol, že opätovne zasiela listiny upozornenie - výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.10.2016 a výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.11.2016 spolu s doručenkou, resp. podacím hárkom. V otázke doručovania poukázal na rozsudok Krajského súdu Košice, sp. zn. 11Co/216/2018. Zároveň zaslal oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 03.10.2018 spolu s podacím hárkom.

7. V duplikáte právny zástupca žalovaného uviedol, že z aktuálneho stavu úveru možno konštatovať, že žalovaný sa po prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 15.05.2015. V zmysle § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Poukázal na Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019, Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.09.2018. Vzhľadom na uvedené má zato, že veriteľ mohol vyvolať splatnosť dlhu po tom, čo sa žalovaný dostal po prvýkrát do omeškania so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 05/2015. Žalovaný má zato, že od tohto okamihu objektívne začala plynúť doba premlčania a teda právo, ktoré žalobca uplatňuje je premlčané. Premlčacia doba v tomto prípade začala plynúť už odo dňa nasledujúceho po zročnosti splátky, splatnej dňa 15.05.2015. Premlčacia doba tak začala plynúť dňa 16.05.2015 a uplynula dňa 16.05.2018. Vzhľadom k dátumu podania žaloby dňa 30.05.2019, t.j. po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby vzniesol námietku premlčania celého práva.

8. Žalobca k tomuto stanovisku uviedol, že právny zástupca žalovaného z dokumentu aktuálny stav úveru mylne konštatoval, že žalovaný sa do omeškania dostal splátkou splatnou dňa 15.05.2015. Z priloženého dokumentu aktuálny stav úveru ku dňu 28.09.2018, časť plán splátok je zrejmé, že, žalovanému bol od 15.05.2015 do 15.10.2015 vrátane, poskytnutý veriteľom odklad splátok a teda žalovaný nemal povinnosť uhrádzať splátky splatné dňa 15.05.2015, 15.06.2015, 15.07.2015, 15.08.2015, 15.09.2015 a 15.10.2015. Z uvedeného tak vyplýva, že žalovaný sa nemohol dostať do omeškania so splácaním svojho záväzku z úverovej zmluvy neuhradením splátky splatnej dňa 15.05.2015. Pri určení splátky na základe, ktorej sa žalovaný dostal do omeškania je potrebné vychádzať z dokumentu upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.10.2016, ktorou bol žalovaný upozornený, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.294,72 eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 1.231,99 eur, poplatkov vo výške 36,25 eur a poistného vo výške 26,48 eur. Rovnako bol žalovaný upozornený, že v prípade, ak nedôjde k úhrade vyčíslenej dlžnej sumy, banka bude oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným v celom rozsahu. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil, dňa 14.11.2016 mu bola zaslaná výzva na úhradu dlžnej sumy, ktorou žalobca vyhlásil úver predčasne splatným v celom rozsahu. V zmysle upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.10.2016 je zrejmé, že žalovaný sa dostal do omeškania splátkou splatnou dňa 15.07.2016. Túto splátku žalovaný síce uhradil, avšak v oveľa nižšej sume ako bolo dohodnuté. Ďalej uviedol, že vzhľadom k tomu, že splátkou, ktorou sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 15.07.2016, premlčacia doba začala plynúť od od 16.07.2016 a uplynula dňa 16.07.2019. Žalobca podal návrh na vydanie platobného rozkazu dňa 30.05.2019, približne dva mesiace pred uplynutím premlčacej doby. Ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 10Co/7/2018.

9. Právny zástupca žalovaného k tomuto vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca doposiaľ nepreukázal existenciu žiadnej dohody o odklade splátok žalovaného. Zo strany žalobcu tak môže ísť len o účelové tvrdenie, s cieľom oddialiť začiatok plynutia premlčacej doby. Ak by sa aj žalobcovi podarilo preukázať existenciu takejto dohody, nemal by právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko z plánu splátok rovnako vyplýva, že žalovaný až do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru riadne platil všetky splátky (viď kolónka „splatené“ od 15.10.2015 do 15.10.2016). Teda napriek tomu, že žalovaný si bezchybne splnil svoje platobné povinnosti až do zosplatenia úveru, pristúpil právny predchodca žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. V danom prípade banka nebola oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu splátkového kalendára. Ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/177/2014, uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 29.5.2014 sp. zn. 6Co/119/2013, uznesenie Krajského súdu Bratislava zo dňa 19.5.2015 sp. zn. 6Co 203/2015

10. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil. Svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a z dôvodu hospodárnosti konania.

11. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že zotrúva na podaných písomných vyjadreniach. Máme zato, že nárok je premlčaný, nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 15.5.2015. Aj v prípade, ak by žalobca spochybňoval námietku premlčania z dôvodu, že údajne malo dôjsť k odkladu splátok a to od 15.5.2015 do 10.5.2015, žalovaný sa v tom prípade do omeškania nedostal, a neboli splnené zákonné dôvody na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti samotného úveru a takúto pohľadávku právny predchodca žalobcu nemohol v súlade so zákonom postúpiť.

12. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil.

13. Právny predchodca žalobcu a žalovaný ako klient uzavreli dňa 13.05.2014 zmluvu o úvere - lepšiasplátka, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 15.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach po 293,24 eur, počnúc dňom 15.06.2014, pri výške úrokovej sadzby 18,9 % ročne, RPMN banky 21,32 % a priemernej RPMN na trhu 13,34 %. Celková čiastka v sume 33.747,56 eur. Poistenie schopnosti splácať úver: základný súbor poistenia. Dátum konečnej splatnosti bol stanovený na deň 15.05.2024.

14. V zmysle čl. 3 bodu 3.6 Zmluvy právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia OP, VOP, Sadzobníkom poplatkov, Oznámením o úrokových sadzbách, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť ZoÚ a príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Z.z. a zákona č. 129/2010 Z.z. Dlžník/spoludlžník sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka, ktorý obdržal pred podpisom ZoÚ. Dlžník/spoludlžník svojím podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi.

15. Podľa čl. I bod 1.1, 1.2 a 1.3 Všeobecných obchodných podmienok tieto Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) U. Q., J..P., R. M. X, XXX XX Q., I.: XX XXX XXX, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č.: 501/B, ktorá vykonáva svoju činnosť a poskytuje služby na základe bankového povolenia udeleného 14. decembra 1992 rozhodnutím Štátnej banky Česko - Slovenskej (ďalej len ako „Poštovka“) vydáva tieto Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len ako „VOP“) v zmysle § 273 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) ako neoddeliteľnú súčasť Zmluvy, ktoré tvoria časť jej obsahu. Tieto VOP upravujú práva a povinnosti medzi U. a Klientom. Ustanovenia Zmluvy a osobitných obchodných podmienok majú prednosť pred VOP. Právne vzťahy neupravené Zmluvou, osobitnými obchodnými podmienkami a VOP sa spravujú podľa príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov.

16. Podľa čl. 3 bod 4.3.4, 4.3.5 a 4.3.6 VOP pri osobnom doručovaní, za ktoré sa považuje preberanie informácií a dokumentov Klientom v Obchodných miestach, sa informácie a dokumenty považujú za doručené ich odovzdaním, a to aj v prípade, ak ich adresát odmietne prevziať. Informácie a dokumenty doručované kuriérskou službou sa považujú za doručené tretí deň po ich odovzdaní kuriérovi, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia. To platí, aj keď sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Pri doručovaní poštovou zásielkou na adresu v SR sa informácie a dokumenty považujú za doručené tretí a na adresu do cudziny v siedmy deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší okamih doručenia. To platí, aj keď sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, pri zasielaní informácií a dokumentov poštovou zásielkou, U. zasiela informácie a dokumenty vo forme obvyčajnej listovej zásielky.

XX. U. je oprávnená kedykoľvek, bez upozornenia a predchádzajúceho súhlasu Klienta, započítať akúkoľvek svoju pohľadávku voči Klientovi proti akejkoľvek pohľadávke Klienta voči U. v U. určenom poradí, a to bez ohľadu na to, či ide o pohľadávku budúcu alebo súčasnú, podmienenú alebo nepodmienenú, pohľadávku, ktorá nie je v čase započítania splatná, alebo je premlčaná, ako aj pohľadávku, ktorú nemožno uplatniť v súdnom alebo inom konaní, a to aj bez ohľadu na to, či U. P.voju pohľadávku voči Klientovi uplatnila alebo neuplatnila. Za prejav započítania sa považuje oznámenie U. o vykonaní započítania (čl. 8,1 - VIII. Ako je to so započítaním a postúpením pohľadávok VOP)

18. V zmysle čl. 6 bod 6.2. Obchodných podmienok pre lepšiasplátku (ďalej len OP) v prípade, že Dlžník odstúpi od ZoÚ v zmysle bodu 9.5 a nedodrží stanovenú lehotu na zaplatenie istiny a úroku, táto dlžná čiastka sa mu bude úročiť zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania.

19. Platby od Dlžníka sa voči Pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa Sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru a splátka istiny úveru. V prípade viacerých Pohľadávok banky voči Dlžníkovi sa platby Dlžníka započítavajú najskôr na Pohľadávku banky skôr splatnú podľa uvedeného poradia. Ak je Dlžník Majiteľom účtu, príp. Disponentom Účtu vedeného U.A., podpisom Návrhu udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto Účtu na účely splácania svojich

peňažných záväzkov zo ZoÚ. U. je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatené pohľadávky voči Dlžníkovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Dlžníka voči U.. U. je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek príkaz Dlžníka vo vzťahu k týmto prostriedkom, či inak neumožniť Dlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek Účte Dlžníka, na čo ju Dlžník týmto splnomocňuje (čl. 7 bod 7.3 OP).

20. Podľa čl. 7 bod 7.5 OP ak je Dlžník v omeškaní so splácaním Pohľadávky banky, U. je oprávnená vyzvať na plnenie všetkých alebo ktoréhokoľvek zo Spoludlžníkov. Ak tak U. urobí, Spoludlžník je povinný splatiť Pohľadávku banky vo výške a v termínoch stanovených U.. Spoludlžník podpisom Návrhu udeľuje U. súhlas s inkasom splatnej Pohľadávky banky z účtu Spoludlžníka vedeného v U.. Tento súhlas nadobudne účinnosť okamihom omeškania Dlžníka so splácaním Pohľadávky banky.

21. V zmysle čl.9 bod 9.5 OP Dlžník je oprávnený písomne odstúpiť od ZoÚ bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzatvorenia ZoÚ alebo odo dňa, keď mu boli doručené zmluvné podmienky úveru. V prípade, že Dlžník odstúpi od ZoÚ podľa prvej vety, je povinný bezodkladne vrátiť U. poskytnuté plnenie spôsobom uvedeným v písomnom oznámení U., najneskôr však do 30 kalendárnych dní odo dňa odoslania oznámenia o odstúpení od ZoÚ na adresu sídla U.. V prípade, že Dlžník odstúpi od ZoÚ, je U. oprávnená požadovať od Dlžníka istinu a úrok z tejto istiny odo dňa čerpania úveru až do dňa jeho úplného splatenia. Výška úroku za deň sa vypočíta ako súčin istiny a ročnej zmluvnej úrokovej sadzby a následne sa vydelením počtom dní v kalendárnom roku. Odstúpením od ZoÚ sa neobnovujú pôvodne konsolidované úvery, pretože čerpaním konsolidujúceho úveru boli konsolidované úvery splatené.

22. V zmysle Sadzobníka poplatkov platného od 01.02.2014 poplatok za 1.upomienku predstavuje sumu 9,96 eur, poplatok za 2.upomienku sumu 24,90 eur, poplatok za výzvu na splatenie úveru sumu 3,32 eur a poplatok za upozornenie pred výzvou na splatenie úveru predstavuje poštovné v zmysle Tarify SP, a.s.

23. Upozornením spolu s výzvou na splatenie dlžnej čiastky úveru U. Q. listom zo dňa 18.10.2016 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy z dôvodu, že je v omeškaní so splátkami viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.294,72 eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 1.231,99 eur, poplatkov vo výške 36,25 eur a poistné 26,48 eur. K nemu bol priložený aj poštový podaní hárok o adresovaní zásielky pre žalovaného.

XX. U. Q. výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.11.2016 žalovanému oznámila, že vzhľadom k tomu, že svojím konaním podstatným spôsobom porušil ustanovenia Zmluvy o úvere č. 0640535785 zo dňa 13.05.2014 a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, stáva sa úverová pohľadávka k 14.11.2016 predčasne splatnou v celom rozsahu. Zároveň ho vyzvala uhradiť dlžnú sumu vo výške 16.529,39 eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Táto poštová zásielka sa vrátila žalobcovi dňa 07.12.2016 so závadou doručenia - zásielka neprevzatá v odbernej lehote.

25. Z prehľadu čerpaného úveru aj splátok vyplýva, že spolu na poskytnutý úver žalovaný vykonal úhrady vo výške 9.586,81 eur. Podrobný prehľad sa nachádza na čl. 35 spisu.

26. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“) účinného v čase uzavretia zmluvy touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. V zmysle § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) sa spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasne poskytnutie

peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

29. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,.

30. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

31. Z §11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

32. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

33. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods 4 Občiansky zákonník).

34. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

35. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

36. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

37. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

38. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

40. Podľa § 10d uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

41. V zmysle § 3 nariadenia je výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

43. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

44. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

45. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

46. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci N. H. F. T. D. I. R. W. (C240/98) a medzi T. F. T. a J. R.. T. D. Y. a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že

spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

47. Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

48. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

49. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

50. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) žalobca môže vziať žalobu späť.

51. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

52. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom zastavení späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

53. Nakoľko žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 58,04 eur späť, súd konanie o zaplatenie tejto sumy zastavil.

54. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

55. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

56. Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (§ 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

57. V § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

58. V zmysle § 92 ods. 8 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

59. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

60. Súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva (§185 ods. 1, 2 a 3 Civilného sporového poriadku).

61. V zmysle § 215 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

62. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca svoj nárok odvodzoval od zmluvy o úvere - lepšiasplátka, ktorá mala byť uzatvorená medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným dňa 13.05.2014. Dňa 06.08.2018 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu uvedenú pohľadávku a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2018.

63. Súd sa najprv zaoberal aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu, ktorý svoj nárok v konaní odvíjal od zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2018 uzavretej medzi ním ako postupníkom a U. Q., J..P.. ako postupcom (bankou).

64. Postúpenie pohľadávky je upravené v ustanoveniach § 524 a nasl. OZ. Postúpením pohľadávky treba rozumieť zmenu v subjekte záväzkového vzťahu, konkrétne zmenu v osobe veriteľa, keď na základe zmluvy medzi pôvodným veriteľom a treťou osobou postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku, ktorú má v čase postúpenia voči dlžníkovi, novému veriteľovi a to aj bez súhlasu dlžníka. V danom prípade sa Poštová banka ako pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky na inú osobu musí riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovením §92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko ten má vo vzťahu k Občianskemu zákonníku povahu lex specialis.

65. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postúpenia pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol klient s plnením pohľadávky v omeškaní aspoň 90 dní a zároveň to, aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Písomnú výzvu banky dlžníkovi na splnenie dlhu ako nevyhnutnú podmienku platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení sp.zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávku banka nemôže postúpiť a ak tak aj napriek tomu urobí, potom takéto postúpenie je svojím obsahom a účelom v rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

66. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu-žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

67. Povinnosťou banky (právneho predchodcu žalobcu) pred postúpením pohľadávky bolo písomne vyzvať dlžníka (žalovaného) na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovanému, ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

68. Postupca, ktorému banka pohľadávku postúpila je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku nepretržite 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka, nakoľko doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/47/2016 zo dňa 24.02.2016).

69. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, čo znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané).

70. Žalobca súdu predložil upozornenie Poštovej banky pre žalovaného s omeškaním úhrad, zosplatnenie úveru, a doručenky k týmto dokumentom. Následne malo dôjsť k postúpenou pohľadávky. Súd sa však zaoberal tým, či upozornenie Poštovej banky pre žalovaného s omeškaním úhrad, a zosplatnenie úveru, bolo vykonané v súlade so zákonom. Poštová banka upozornenie pre žalovaného s omeškaním úhrad vydala podľa podpísanej zmluvy o úvere. Vychádzala pritom zo zmluvy o úvere. Podľa predmetnej zmluvy žalovanému poskytnutý úver vo výške 15.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach po 293,24 eur, počnúc dňom 15.06.2014, pri výške úrokovej sadzby 18,9 % ročne, RPMN banky 21,32 % a priemernej RPMN na trhu 13,34 %. Celková čiastka v sume 33.747,56 eur. Poistenie schopnosti splácať úver: základný súbor poistenia. Dátum konečnej splatnosti bol stanovený na deň 15.05.2024. Súd podrobil súdnej kontrole túto zmluvu, či je v súlade so zákonom. Súd zistil, že v zmluve absentuje uvedenie jej správnej podstatnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to správna výška ročnej percentuálnej miery nákladov. Z obsahu zmluvy o pôžičke, súd zistil, že v nej uvedený údaj o RPMN vo výške 21,32 % nekorešponduje s údajmi v zmluve o úvere (výškou splátky, počtom splátok, zmluvnou odmenou za poskytnutie úveru, úrokovou sadzbou úveru), resp. zákonným výpočtom (výške úveru, celkovej výške nákladov na poskytnutý úver, výška mesačnej splátky, počet pravidelných mesačných splátok) (viď rovnice na výpočet RPMN - prílohy k zákonu č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

71. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané, ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a pod. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa.

72. Prepočtom podľa internetovej stránky www.ekonomika.sme.sk <<http://www.ekonomika.sme.sk>> súd zistil, že pri údajoch, ako sú uvedené v zmluve a pri zohľadnení, ako aj pri nezohľadnení poplatku za odklad splátky / výška podľa zmluvy /, by RPMN mala byť 22,34 %.

73. V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi obsahuje nezodpovedajúce údaje o výške RPMN.

74. Žalobca uviedol žalovaného do omylu tým, že údaj o úvere RPMN vyjadril označením 21,32 %, čo nekorešponduje so zákonným výpočtom a s údajmi uvedenými v zmluve (údajmi v zmluve o výške úveru, celkovej výške nákladov na poskytnutý úver, výškou mesačnej splátky, počte pravidelných mesačných splátok). Judikatúra takéto praktiky spája s omylom v podstatnej veci (porov. rozsudok NS SR 1Sžo 106/2007) „Uvedením nepravdivého údajov o výške ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), došlo k uvedeniu nepravdivého údajov o úrovni nákupných podmienok týkajúcich sa leasingových zmlúv a tým aj ku klamaniu spotrebiteľa“.

75. Používanie tejto praktiky je nekalou obchodnou praktikou (porov. rozsudok súdneho dvora C_453/10 Pereničová/S.O.S. Financ) „Obchodnú praktikou, o akú ide vo veci samej, ktorá spočíva v uvedení nižšej než skutočnej ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere, treba kvalifikovať ako „klamlivú“ v zmysle článku 6 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), pokiaľ zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby overil, či to tak je vo veci samej. Konštatovanie nekalosti takej obchodnej praktiky predstavuje jeden z prvkov, na ktorých príslušný súd môže podľa článku 4 ods. 1 smernice 93/13 založiť svoje posúdenie nekalosti zmluvných podmienok týkajúcich sa nákladov na úver poskytnutý spotrebiteľovi. Také konštatovanie však nemá priamy vplyv na posúdenie platnosti uzavretej zmluvy o úvere podľa článku 6 ods. 1 smernice 93/13.

76. Uvedenie nesprávneho údaju RPMN je klamaním spotrebiteľa a niet dôvodu priznávať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie ktoré predpokladá zákon pri neuvedení RPMN v ustanovení § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľskom úvere.

77. Takisto mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že v zmluve absentuje správne uvedenie jej podstatnej náležitosti rovnako podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve je pri celkovej čiastke uvedená suma 33747,56 eur, tento číselný údaj je však nesprávny a zrejme zavádzajúci. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch je celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, pričom v zmysle § 2 písm. g) sa celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Predmetnou zmluvou o úvere bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 15000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 120 mesačných splátkach vo výške 293,24 eur, čo predstavuje celkovú čiastku úveru v sume 35.188,80 eur a nie v sume 33747,56 eur ako je to uvedené v zmluve o úvere. Vzhľadom na túto skutočnosť súd uvedenie celkovej výšky nákladov úveru v sume 33747,56 eur v zmluve považoval za zavádzajúce vo vzťahu k spotrebiteľovi a v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch.

78. Súd aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov, a teda žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi poskytnutý úver mínus vykonané úhrady.

79. Na základe uvedeného preto súd má zato, že úver je bezúročný a bezpoplatkový. Žalovaný preto, pri splácaní úveru v počte splátok 120, mal vykonávať mesačné splátky po 125 eur. Súd skúmal, či ku dňu vydania upozornenia s omeškaním ku dňu 17.10.2016 bol žalovaný v omeškaní. Podľa zmluvy a z prehľadu úhrad žalovaného súd zistil, že ku dňu 17.10.2016, pri dátume prvej splátky 15.6.2014 mal žalovaný vykonať 29 splátok po 120 eur, spolu 3.480 eur. Podľa prehľadu úhrad ako je na čl. 35 spisu ku dňu 17.10.2016 uhradil sumu 3874,12 eur. Tým neboli splnené podmienky na vydanie upozornenia pre omeškanie so splácaním, následnej aj pre zosplatnenie úveru a zároveň nebola ani splnená podmienka podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, predovšetkým že žalovaný napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej a preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Žalobca tým nepreukázal, že platne nadobudol pohľadávku a že je aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

80. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca nadobudol platne pohľadávku U. Q., J.P. na základe postúpenia voči žalovanému, súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany žalobcu na podanie takejto žaloby (obdobný názor vyplýva napr. aj z rozsudku OS Prešov sp.zn. 9C/185/2014, rozsudku OS Považská Bystrica sp.zn. 3C/195/2014, rozsudku KS Trenčín sp.zn. 6Co/603/2015).

81. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol tak ako je uvedené v II. výroku tohto rozsudku. Ďalšími dôvodmi obrany žalovaného sa preto už súd nezaoberal.

82. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

83. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

84. V zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

85. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

86. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol neúspešný v celom rozsahu, nakoľko neúspech mal nielen v časti zamietnutia žaloby, ale aj v časti, v ktorej žalobca zobral žalobu späť a z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za trovy konania. Preto úspešnému žalovanému v celom rozsahu súd priznal plnú náhradu trov konania.

87. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

88.

89. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

90. Na záver súd dodáva, že po pojednávaní súdu žalobcu dňa 23.1.2020 doručil písomné podania, na ktoré už nebolo možné prihliadať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.